

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 1919, sp. zn. Kr I 23/19

Číslo: 20/1919

Právní věta:

Vědomí, že z činnosti mohlo by vzejítí nebezpečí, jemuž čelí § 85 lit.b) tr. zák., bez vůle, nebezpečí to přivoditi, k zločinu dle § 85 lit. b) tr. zák. nestačí.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.03.1919

Spisová značka: Kr I 23/19

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Správným jest tvrzení zmateční stížnosti, že odsouzení obžalovaného pro zločin dle § 85 lit. b) tr. zák. pro nedostatek zlého úmyslu jest protizákonným. Zlý úmysl dle § 1 tr. zák. musí pojímati v sobě veškeré náležitosti skutkové povahy zločinu. V případě § 85 lit. b) tr. zák. náleží k nim též skutečnost, že čin přivoditi mohl nebezpečí pro život, zdraví neb tělesnou bezpečnost lidí. Vědomí pachatelovo, že je tu možnost takového nebezpečí, ovšem pravidelně postačí, by se zlý úmysl na straně pachatelově mohl zjistiti, to však jen potud, pokud ze spáchání skutku přes vědomí o spojeném s ním nebezpečí možno souditi na vůli pachatelovu, nebezpečí to přivoditi. V tomto případě zjišťuje rozsudek, že si pachatel nebezpečí pro lidi v krámě se nalézající ovšem byl vědom. Přes to však soud vůli, nebezpečí to přivoditi, na straně pachatelově vylučuje. Soud tvrdí, že není třeba, aby obžalovaný ohrožování tělesné bezpečnosti lidí obmýšlel.

Stanovisko toto jest dle shora uvedeného, hledíc k všeobecnému ustanovení § 1 tr. zák., nesprávným. Neměl-li pachatel vůle, tělesnou bezpečnost lidí ohroziti, pak nebylo tu zlého úmyslu, pro skutkovou povahu dle § 85 lit.b) zák. tr. požadovaného, nýbrž byla tu jen vědomá nedbalost, které se zlým úmyslem ztotožniti nelze.